

ske nok være, at han spøgede, da han talte før, det er slet ikke umuligt, men saa har han en underlig Maade at spøge paa. Han talte om det mest raadne Forlig, som her var indgaaet (*Andreasen*: Det er ikke indgaaet), eller som vi er ved at indgaa eller kan ønske at indgaa. Men et raadent Forlig er en meget alvorlig Ting, og jeg vil i højeste Grad fraraade det ærede Medlem fra Næstved at spøge med alvorlige Ting; det skal han i det hele taget ikke, selv om han kun gør det i 7 Linier. Dette, at en Mand kan holde en daarlig Tale i 7 Linier, er en formildende Omstændighed, det er selvfølgelig værre, hvis den bliver paa 700 Linier; men det, at en Tale er kort, behøver absolut ikke at betyde, at den ogsaa er god. Det ærede Medlem fra Næstved (*Andreasen*), der jo indtager den udmærkede Stilling som Medlem af Præsidiat af dette Ting, gjorde os opmærksom paa, at Tingets meget ærede Formand havde ønsket, at Sekretæerne talte fra Sekretærpladserne. Det er jo muligt, at jeg gennem den Antydning, der her fremkom fra det ærede Medlem fra Næstved, kan spore, hvorfra Forslaget om en Talerstol er fremkommet (*Afbrydelse*: *Mads Larsen*!) Det siger de Herrer, og de Herrer ved selvfølgelig ikke bedre Besked end den, de siger. Det er ikke umuligt, at det er Tingets ærede Formand, som ønsker, at vi skal have en Talerstol, og det er der jo ikke noget at sige til, hvis det er hans Ønske — man kan jo have saa mange Ønsker i denne Tid, den ene gennemfører en ny Grundlov, den anden faar indrettet en Talerstol, saa faar enhver sit. Men hvordan det nu er eller ikke er, synes jeg ikke, det ærede Medlem skal være saa højtidelig, som han er; der gaar jo ikke noget fra ham. Jeg maa til Trøst og Husvælselse for ham gøre opmærksom paa, at det Ændringsforslag, som jeg i dette Øjeblik kan støtte, det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (*Ivar Berendsen*), aabner en vid Mulighed for det ærede Medlem fra Næstved til at komme op paa en Talerstol, hvis han ønsker det. Jeg tror godt, at der er adskillige Talere her i dette Ting, der fra en Talerstol vil kunne holde ganske udmærkede Foredrag; det kan godt være, at der er adskillige, som jeg vilde sætte endnu større Pris paa, naar jeg ser de ærede Medlemmer staa og holde dem paa Talerstolen, fordi de har alle de Egenskaber, som skal til for en Mand, der skal holde et godt Foredrag fra en Talerstol. Men for en hel

Mængde af os er Forholdet det, at vi taler bedre fra vor Plads — jeg har i forrige Møde brugt Udtrykket „jævnt“, og det Udtryk tillader jeg mig at fastholde. Jeg har ikke noget imod, at de Herrer kommer op paa Talerstolen, men det, jeg har imod, er, at vi andre tvinges dertil. Det forekommer mig, at det er en fornøftig Bestemmelse, som foreslaas i det Ændringsforslag, som her foreligger, og som gaar ud paa, at naar vi ikke indtager den Stilling at være Ministre — og det gør jo desværre saa faa af os —, og naar vi heller ikke indtager den Stilling at være Ordførere — og det gør Flertallet af os jo heller ikke —, men vi alligevel har noget at sige, saa kan vi faa Lov til at staa paa vor Plads og tale derfra. Derfor kan jeg støtte det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (*Ivar Berendsen*).

Mads Larsen: Jeg har ikke lagt Skjul paa, at jeg i og for sig er Tilhænger af en Talerstol her i Tinget. Naar jeg desuagtet ved Sagens Behandling i Lørdags stemte mod Forslaget i den Skikkelse, hvori det forelaa, var det, fordi det forekommer mig at lide af adskillige Mangler. Det forekommer mig ikke at være nødvendigt paa det Stadium, hvorpaa vi befinder os i dette Øjeblik, hvor vi har Udsigt til i en ikke fjern Fremtid at skulle flytte herfra ind i en helt ny Rigsdagsbygning, hvor jeg uden nogen som helst Bekymring ser, at der vil blive anbragt en Talerstol, at vi skal foretage ligesom en Generalprøve her. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Middelfart (*Slengerik*), der ved Sagens forrige Behandling udtalte, at ethvert Medlem har det i sin egen Haand at skaffe Betingelserne for at kunne høres her i Salen, og hvis han ikke taler saa højt og klart, at alle Medlemmer, Referenter og Stenografer er i Stand til at høre ham, har Formanden det i sin Magt at anmode den paagældende om at tale højt og klart, saa at det kan høres over hele Salen, og faa ham til at efterkomme Anmodningen. Af Hensyn dertil er der ingen Nødvendighed for at foretage denne Forandring nu paa Slutningen af den Tid, da Rigsdagen skal være til Huse i denne Kaserne. Dernæst forekommer det mig, at [en] Forbedring af disse Forhold i alt Fald kun i ringe Grad vil opnaas, hvis man ikke gør det til Pligt ogsaa for Ministrene at tale fra denne særlige Talerstol, som skal indrettes paa et Sted, hvor man altsaa forudsætter, at Talerne bedre